

Nutida ikoner – bilder i mitt öga

Om man håller hennes bilder i varma händer sprider sig en god doft. Konst som förmedlar mer än synintryck, som tar den i besittning som låter sig beröras. Så skulle man kunna beskriva Åsa Ingårdas märkliga och vackra träkonst.

TEXT KRISTINA LUNDRÉN FOTO HENRIK PETTERSSON, M FL

- Tiden på Capellagården har hjälpt mig bearbeta miin tro, säger Åsa Ingårda.

Med hjälp av en mycket gammal konstart, intarsia, skapar hon sina bilder. Bilder att stanna upp inför, samtala omkring eller hålla i varma händer för att känna doften...

Det sprudlar av livsglädje och skaparlust omkring Åsa Ingårda. Hon har

efter ett långt sökande hittat hem. Och i sommar kan hon titulera sig möbel- och inredningssnickare.

Även om hon redan som tonåring kände dragning åt snickerihållet fann hon inte vägen dit. Under tiden utbildade hon sig därför till arbetsterapeut med inriktning på hantverk. Det skulle visa sig vara ett gott val för framtiden.

ÅSA INGÅRDA kommer från Enhörna och många i Strängnäs stift torde känna igen hennes namn.

Under sin tonårstid och unga vuxenliv gav hon nästan all sin tid åt Kyrkans Ungdom och Svenska Kyrkans Unga. Hon har även varit ombud i kyrkomötet under fyra mandatperioder. Innan snickarbänken blev hennes på riktigt hann hon också med att vara samordnare för internationellt arbete inom Svenska Kyrkans mission och Lutherhjälp. Den sista anställningen före studierna var hos Sensus där hon arbetade med folkbildning.

De senaste tre åren har Åsa levt "klosterliv" på Capellagården på

Öland, Carl Malmstens välkända möbelinstitution.

- Ja, det har nästan varit som ett klosterliv. Jag har helt och hållet kunnat ägna mig enbart åt min utbildning, åt skapandet, åt att lära mig finsnickeri. Allt engagemang som tidigare hade uppfyllt mig la jag åt sidan. Nu gällde bara min snickarbänk och mitt eget lärande.

Vägen till Capellagården var inte enkel och självklar men efter en sommarkurs där visste Åsa var hon hörde hemma. Med envis målmedvetenhet gick hon in för att till slut bli antagen. Hon sa upp sig från Sensus och började söka alla slags kurser som fanns inom hantverk, öppnade ett eget företag för att på helger och kvällar få ihop till det nödvändiga. Men i huvudet fanns bara en tanke: Capellagården nästa.

Hon sa det också när hon en dag tog mod till sig och åkte dit med sina arbetsprover. "Jag kommer att skicka in mina arbetsprover tills ni tar emot mig. Jag ska in här". Sådan målmedvetenhet går inte att hejda.

Och i år, i juni 2005, har hon sin examen som möbel- och inredningssnickare.

UNDER ÅREN på Capellagården har en insikt mognat inom Åsa, en insikt om att hon med sina bilder har något viktigt att säga.

- Jag kallar mina bilder i intarsia för Nutida ikoner, förklarar Åsa och berättar om hur bilderna har sökt

upp henne, fångat hela hennes inre och även ställt de djupa livsfrågorna riktade mot henne själv.

- Jag stod vid snickarbänken en dag och lyssnade på P1 och ett program som handlade om flyktbarn. Det väckte frågor om min egen tro. Jag hade aldrig tänkt så tidigare - Vem är Jesusbarnet idag? Vad får vi göra med andra människor? Ur frågorna växte bilderna fram och jag kände att nu är det tid för mig att arbeta på mitt eget sätt. Jag fick huvu-

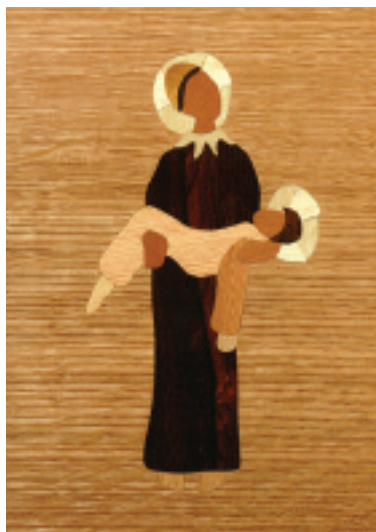
”Vem är Jesusbarnet idag? Vad får vi göra med andra människor...”

det alldeles fullt av bilder!

Tills nu har det blivit en serie om 18 bilder, berättar Åsa och som också haft utställning i Märsta kyrka. Den första bilden kallar Åsa Ängel i tjänst och föreställer en ängel med ett barn vid handen. Åsas tanke var att Ängeln ställer frågor till Gud om barnet.

- Men på utställningen var det en kvinna som länge betraktade bilden och sedan sa: Nej, ängeln frågar inte Gud. Ängeln vänder sig till oss och frågar oss vad vi gör för barnen!

- Det blev ett budskap till mig, säger Åsa, som började fråga sig vilken Gudsbild hon levte med.

- Tiden på Capellagården har hjälpt mig bearbeta min tro och det känns som att en ventil öppnades när jag lyssnade på programmet om flyktingbarnen. Vart allt detta leder mig vet jag inte, men jag känner ingen oro. Det jag känner inför framtiden och inför mitt skapande är glädje men oro inför hur världen mår.

- Det jag vet är att jag vill väcka frågor med mina bilder, fortsätter Åsa. Frågor om vilka vi är, vad vi gör med våra liv, vem Jesusbarnet är, vilka förutsättningar vi ger barnen idag. Jag vill skapa bilder som handlar om vår nutid. Jag har fått en vägledning på Capellagården om vad jag kan bidra med. Det enda jag vet är att det inte blir som förut, jag återgår inte till den sortens engagemang jag hade då.

Andra är bättre på att prata än jag och jag vill använda min skapargåva på bästa sätt.

SKAPARGLÄDJEN hos Åsa leder inte enbart till meditativa bilder. Även möbelkonsten kan skänka glädje, säger Åsa som värnar om det äkta hantverket.

- Därför är det en extra glädje att till exempel samarbeta med Skruvs glasbruk, som snart är det enda som arbetar manuellt. Jag tycker det är viktigt att vi behåller kunskapen om hantverk i vårt land och att några fortfarande vill värna om att det får vara kvar.

Åsa har redan fått en köksmöbel ”Ebba Björk” i produktion efter en visning på möbelmässan i Stockholm i februari. ”Ebba Björk” är tänkt som en förnyare till de gamla soldattorpen som blivit sommarstugor.

- Den som vill förnya de gamla köken har inte mycket att välja på, därför var det roligt att ta fram en ny köksmöbel som ändå har något tidlöst över sig.

Hur ser framtiden ut för en nyutexaminerad finsnickare?

- Jag tror det öppnar sig nya vägar för mig. Jag känner ingen oro. På en gård utanför Nyköping, där min pappa har vuxit upp, finns en gammal ladugård som jag fått förvärva. Den ska nu rustas upp för att bli min verkstad. Jag flyttar alltså hem till ”stiftet” igen efter avslutade studier och det finns hur mycket arbete som helst att göra den närmaste tiden. Alla frivilliga som vill göra en insats är välkomna, säger Åsa framt.

- Än kan det ske mirakel! Än kan det komma hjälp från oväntat håll, säger hon och låter både busig och trosviss. •

Den som vill se mer av Åsas konst eller kontakta henne kan gå in på hennes hemsida www.ingardasasa.se

Fotnot Intarsia är en gammal teknik som kom till Sverige under 1600-talet. Med 0,6 mm tunna fanér, träskikt, skapas bilderna och med hjälp av olika träslag kan bildens mönster växa fram. Åsas bilder ytbehandlas med linolja, vilket gör att de tål att man håller dem i sina händer. Den som har varma händer får den goda linoljedoft som sprida sig.